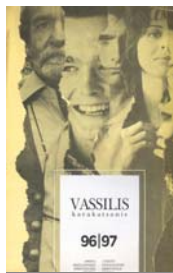

'Party' | 'Πάρτυ'

Pantarei Art Seminyak, Kuta/Bali, Indonesia 1998
Kreonidis Art Galleries, Athens, Greece 1996
Kreonidis Art Galleries, Thessaloniki, Greece 1996
Art Gallery Hermoupolis, Hermoupolis/Syros, Greece 1996
Galerie Argo, Nicosia, Cyprus 1995

Αγγέλα Ταμβάκη, κατάλογος ,2/96 ΑΘΗΝΑ

Επιμελήτρια, Εθνικής Πινακοθήκης & Μουσείου Αλ.Σούτσου

'ΜΙΑ ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΤΟ 'ΠΑΡΤΙ' ΤΟΥ Β. ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ'

Οι άνθρωποι που σημαδεύουν καθοριστικά διάφορες στιγμές της ζωής μας είναι, είτε το θέλουμε είτε όχι, ένα αναπόσπαστο κομμάτι του εαυτού μας. Όσο και αν προσπαθούμε να ξεφύγουμε, οι μνήμες και οι εμπειρίες με τις οποίες συνδέονται στοιχειώνουν την ίδια μας την ύπαρξη, επηρεάζουν διαθέσεις και αποφάσεις υπαγορεύουν επιλογές και πράξεις.

Νομίζω όμως πως αρκετά σπάνια κάποιοι από μας θα ένιωθαν έτοιμοι να τους προσκαλέσουν όλους μαζί σε ένα πάρτι για να μοιραστούν μια βραδιά κοινών αναμνήσεων, χωρίς πίκρα, οργή και θλίψη, χωρίς κάποια αναπόφευκτα γιατί. Ανεκπλήρωτες επιθυμίες, απωθημένα συναισθήματα, χαμένα όνειρα, ριψοκίνδυνες εντάσεις και οδυνηρή νοσταλγία θα χρωμάτιζαν μάλλον αρνητικά μια τέτοια εκδήλωση, ιδιαίτερα αν δεν είχε μεσολαβήσει καταλυτικά ο χρόνος.

Η ιδέα του Βασίλη Καρακατσάνη είναι για τους λόγους αυτούς πρωτότυπη, τολμηρή και προκλητική.

Το ίδιο και η πραγμάτωση της. Με ασυνήθιστη ωριμότητα και νηφαλιότητα ο καλλιτέχνης αυτός φαίνεται πως κάνει συχνά εποικοδομητικούς απολογισμούς, που γίνονται η αφετηρία μιας νέας φάσης καλλιτεχνικής δραστηριότητας.

Θέματα και αντικείμενα φαινομενικά ασήμαντα και καθημερινά, φαντάζουν χάρη στο ταλέντο και την φαντασία του μαγικά και γοητευτικά. Η αυτοπροσωπογραφία, αλλά και οι προσωπογραφίες οικείων προσώπων κατέχουν σημαντική θέση στο έργο πολλών παλαιότερων και σύγχρονων ζωγράφων.

Η πρωτοτυπία της δουλειάς του Καρακατσάνη αναγνωρίζεται στον τρόπο με τον οποίο διοχετεύει την δημιουργική του έμπνευση σε θεματικές ενότητες που συνδέονται περισσότερο ή λιγότερο άμεσα με τον εαυτό του και τον περίγυρο του.

Η τελευταία του δουλειά που παρουσιάζεται εδώ αποτελεί την φυσική συνέχεια δύο παλαιότερων κύκλων, των 'ρούχων 1989' και των 'σπιτιών 1994'. Μεσολαβούν δύο ακόμα κύκλοι, τα 'χαλιά 1991' και οι 'σημαίες 1992'. Παρ'όλο όμως που η κατανόηση του θεματικού περιεχομένου μοιάζει να προϋποθέτει μια τέτοια σύνδεση, η κάθε μια από τις ενότητες αυτές χαρακτηρίζεται ως νοηματικά και εικαστικά αυθύπαρκτη και αυτοτελής.

Θα ήταν όμως άστοχο να θεωρήσουμε το πάρτι ως ένα προχώρημα από τα άψυχα αντικείμενα προς την ανθρώπινη παρουσία. Γιατί και οι δύο προηγούμενες ενότητες που αναφέραμε ήταν ψυχωμένες από την βιωματική τους σχέση με τον δημιουργό τους, φανερά και απαραγνώριστη σε κάθε περίπτωση.

Με πραγματικά μοναδικό τρόπο, με αδρές και έντονες γραμμές, με καθαρά και πλούσια χρώματα, με τολμηρές, αλλά όχι κραυγαλέες χρωματικές αντιθέσεις, ο Βασίλης Καρακατσάνης αποτυπώνει φιγούρες ξεχωριστές μέσα στην καθημερινότητα τους.

Πρόκειται για ένα είδος σύγχρονης ατομικής ή ομαδικής προσωπογραφίας, που μπορεί να λειτουργήσει τόσο μεμονωμένα, όσο και συλλογικά. Με πολύ χαρακτηριστικές εκφράσεις, στάσεις και κινήσεις υποδηλώνεται η ταυτότητα του κάθε καλεσμένου. Η ιδιαίτερη προσοχή που δίνει ο καλλιτέχνης στα ρούχα τους δείχνει την πλούσια φαντασία, την ιδιότυπη διακοσμητική διάθεση και πάνω από όλα την ξεχωριστή αγάπη του για αυτά. Εντυπωσιακό είναι από κάθε άποψη το επιβλητικών διαστάσεων τραπέζι με τα εδέσματα της γιορτής. Επιτυχημένη και ευφάνταστη είναι τέλος η συνύπαρξη στο συγκεκριμένο χώρο κάποιων αντικειμένων που συνδέονται με την ταυτότητα των συνδαιτυμόνων.

Είμαι σίγουρη πως η σκηνογραφία της έκθεσης θα αναδείξει ιδανικά το τελικό αποτέλεσμα, χάρη στην ιδιαίτερη επίδοση του Βασίλη και στον τομέα αυτό. Ελπίζω ειλικρινά οι επισκέπτες να εκτιμήσουν όσο αξίζει την ευρηματικότητα, τη ζωντάνια, το κέφι και μαζί και την ευαισθησία του.